KADININ YAŞLILAR VE ÂCİZLER YURDUNDA ÇALIŞMASININ HÜKMÜ

﴿ حكم عمل المرأة في دار العجزة ﴾

[Türkçe – Turkish – تركي]

Muhammed Salih el-Muneccid

Terceme : Muhammed Şahin
Tetkik : Ümmü Nebil

2009 - 1430

islamhouse.com

﴿ حكم عمل المرأة في دار العجزة ﴾

« باللغة التركية »

محمد صالح المنجد

ترجمة: محمد مسلم شاهين

مراجعة: أم نبيل

2009 - 1430

islamhouse.com

بسم الله الرحمن الرحيم

Soru:

Müslüman bir kadının, erkeklerle kadınların aynı ortamda bulunduğu yaşlılar ve âcizler yurdunda çalışması câiz midir?

Burada çalışan kadın,hem erkekleri,hem de kadınları yıkamakta (banyo yaptırmakta) ve onların bezlerini (altlarını) değiştirmektedir. Kimi zaman da onlara (içki gibi) haram içecekler ve domuz eti içeren yiyecekler sunmaktadır.

Müslüman bir kadın, içki ve buna benzer sarhoşluk veren şeyleri ve domuz eti gibi haram etleri (orada kalanlara) sunmaktan uzak durmak ve sadece başka hizmetlerde bulunmak kaydıyla burada çalışabilir mi?

Bilindiği gibi bu müslüman kadına, zaruret olduğu gerekçe gösterilerek eşarptan başka bir örtüyle başını örtmesine ve pantolonla birlikte dizine kadar önlük giymesinden başka bir şekilde giyinmesine izin verilmemektedir.

Bazı kimseler, "evin reisi çalışmayan âilelere yardım dağıtan toplumsal kuruluşların önlerinde beklemektense, bir kadının bu şekilde çalışması daha faziletlidir" diye fetvâ vermektedirler.

Cevap:

Hamd, yalnızca Allah'adır.

Yaşlılar ve âcizler yurdunda kalanlara içki ve domuz eti sunmaya gelince, bunun haram olduğunda hiç şüphe yoktur.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- içki (şarap) konusunda on sınıfa lânet etmiştir. İçkiyi taşıyan ve onu takdim eden de bu on sınıftandır.

Nitekim Enes b. Mâlik'ten -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, o şöyle demiştir:

((لَعَنَ رَسُولُ اللهِ ج فِي الْخَمْرِ عَشْرَةً: عَاصِرَهَا وَمُعْتَصِرَهَا وَشَارِبَهَا وَحَامِلَهَا وَالْمَحْمُولَةُ إِلَيْهِ وَسَاقِيَهَا وَبَائِعَهَا وَآكِلَ ثَمَنِهَا وَالْمُشْتَرِي لَهَا وَالْمُشْتَرَاةُ لَهُ.)) [رواه أبو داود والترمذي]

"Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- içki (şarap) konusunda on kişiye lânet etti: (Hammaddesinden kendisi veya başkası için içki/şarap yapmak amacıyla) onu sıkana, (kendisi veya başkası için) sıktırana, içene, taşıyana, (kendisi veya başkası için) taşıtana,

(başkasına) ikram edene, satana (bayilik yapana), parasını (ücretini) yiyene, (içmek veya satmak için) onu satın alana ve kendisi için satın alınana."[1]

Bu sebeple içkiyi taşımak (sunmak) ve bu iş için ücret almak, câiz değildir.

Nitekim Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmuştur:

((إِنَّ اللهَ إِذَا حَرَّمَ عَلَى قَوْمٍ شَيْئًا حَرَّمَ عَلَيْهِمْ ثَمَنَهُ.)) [رواه أحمد وأبو داود وصححه الألباني في صحيح أبي داود]

"Şüphesiz ki Allah, bir topluluğa bir şeyi haram kıldığı zaman, onun ücretini de haram kılar."[2]

İçki ve domuz etinin Kur'an-ı Kerim'de haram olduğu bilinen şeylerdir.

Şimdi burada iki sakıncalı durum kalmaktadır.

Birincisi: Bu yaşlılar ve âcizler yurdunda çalışan müslüman kadının dînî hicabı tam olarak yerine getirememesi.

İkincisi: Yaşlıları yıkaması (banyo yaptırması) ve onların bezlerini (altlarını) değiştirmesiyle onların avret yerlerini görmesi ve avret yerlerine dokunması sonucu doğar ki bu, zaruret gereği câizdir. Fakat yaşlılar ve âcizler yurdunda çalışan erkek bakıcıların, erkeklere bakma ve onların ihtiyaçlarını görme, kadınların da kadınlara bakma ve onların işlerini görme işini verdiklerini zannetmiyorum. Aksine genellikle erkeklerle kadınların hepsini aynı yerde toplamaktadırlar. Kadın bakıcı, hem erkeklere, hem de kadınlara bakmakta, aynı şekilde erkek bakıcı da hem erkeklere, hem de kadınlara bakmaktadır.

Müslüman kadının, necâset olan şeylere dokunmasını gerektiren özellikle bu yerde çalışmamasını ve müslüman için kâfirden yardım almak ne kadar noksanlık ve sakıncalı bir durum olsa da toplumsal kuruluşlardan yardım almasını tavsiye ediyorum. Çünkü bu davranış, dînin emir ve yasaklarına aykırı olan bu yerde çalışmasından daha hafiftir.

Allah Teâlâ'dan, İslâm'ı ve müslümanları aziz kılmasını dileriz.

Muvaffakiyet, Allah'tandır.

[1] Ebu Davud; hadis no: 3674. Tirmizî; hadis no: 1295.
[2] İmam Ahmed ve Ebu Davud rivâyet etmişler, Elbânî de "Sahi-i Ebî Davud", hadis no: 2978'de 'hadis, sahihtir', demiştir.